

Tribunal

Pass 1: Rättsövergrepp – vad är det (45 min).

Erik här pratade om rättsskandal. Man blir upprörd – rent känslomässigt – jag menar, det är inte bara en skandal. Det är en rätts-skandal. När man sätter ordet rätt före något annat ord så betecknar det att något är bättre. En stat är bara en stat, men en rätts-stat det är en stat med moraliska förtecken. Det är en stat som är Etiskt och rättvis.

Men rätts-skandal, det är inte bara en skandal. Det är en skandal där rätten har gått fel, Kevin-fallet, två oskyldiga barn betraktades som skyldiga, Quick, en oskyldig man dömdes för flera mord, Karim-fallet, en oskyldig man pressades av Polisen att erkänna att han mördat den person han älskade.

Karim-fallet är särskilt intressant för oss. Han hade barn och trots att han friades från alla misstankar tog socialtjänstens hans barn – för i deras ögon var han ju en mördare.

Det är nu vi börjar tala om rättsövergrepp eller rättskränkning. Det är inte bara ett övergrepp, utan det är ett övergrepp som sker med stöd av lag, för att kränka de rättigheter som garanteras av lagen. Rättsskandalen är möjlig eftersom lagen kan användas av tjänstemän för att kränka de rättigheter lagen garanterar. Eftersom domstolarna säger att det här är OK, kan man säga att det är lagen som är gärningsman. Med andra ord är det juridiken som är skurken.

Men hur kan det vara så - om den både garanterar rättigheter och samtidigt kränker dem?

Då får vi titta på vad det är för rättigheter som lagen garanterar?

I våra grundlagar (regeringsformen 2 kap.) står det att vi har rätt att röra oss fritt i riket och att vi är skyddade mot frihetsberövanden, så som barnomhändertaganden.

I Europakonventionen, som är svensk lag, står det i artikel 8, att vi har rätt till respekt för vårt privat- och familjeliv, så som att få leva ifred tillsammans med våra barn.

Dessutom står det att om vi råkar ut för en åtgärd av stat eller kommun som rör våra civila rättigheter, som att få leva ifred med våra barn utan att de blir omhändertagna, så har vi rätt till en rättvis rättegång (artikel 6).

Ja - I en sådan rättegång har vi rätt till effektiva rättsmedel (art. 13), det vill säga det ska finnas en mening med att gå till domstol för att domstolen ska pröva frågan rättvist och kunna ställa allt till rätta igen.

Ok – Det där var teorierna. Hur ser det då ut i verkligheten?

Ingen myndighet använder sig av vetenskapliga utredningsmetoder och i synnerhet inte socialtjänsten. Vi vet alltså inte vad som är fakta och vad som är skvaller. Det kan alltså inträffa att socialtjänsten omhändertar ett barn med bara skvaller som underlag, trots att vi är garanterade att vårt privat- och familjeliv ska respekteras.

När nu socialtjänsten tagit vårt barn så kan vi gå till domstol, för vi har ju en rätt till en rättvis rättegång.

För att en rättegång ska kunna bli rättvis kan vi inte vara utelämnade åt någon domares godtycke. Om domaren har en dålig dag har han ingen lust att vara bussig och då är det kört. Nej, i stället måste domstolen bygga avgöranden på fakta. För att vi ska kunna veta att fakta verkligen är fakta, måste detta kunna bestämmas på något sätt. Det är här de vetenskapliga utredningsmetoderna kommer in. Det är ganska enkelt.

Utan vetenskapliga utredningsmetoder – ingen rättvis rättegång!

Fast – vi har ju konstaterat att socialtjänsten inte använder någon vetenskaplig utredningsmetod, så det finns ju inga fakta för domstolen att bygga något avgörande på. Vi vet ju inte vad som är fakta, så därför behandlas uppgifter från myndigheten som om de vore fakta. När fakta presenteras i domstolen kallas de för bevis. Domstolen ska sedan värdera bevisningen.

Men - domstolen värderar inga bevis i barnärenden. De kontrollerar bara om uppgiften lämnats av en tjänsteman. Eftersom en tjänsteman alltid är mer trovärdig än en mamma eller pappa, så är det som tjänstemannen säger i domstolen att anse som bevis. Alltså sker ingen bevisvärdering utan bara ett insamlade av bevis mot mamman och/eller pappan. Sällan pratar man om vad som vore det bästa för barnet.

Så gick det med både den rättvisa rättegången och rätten till effektiva rättsmedel.

Pass 2: Opinion behövs – Juridiken är inte tillräcklig (15 min)

Juridik är det regelsystem som reglerar samhällslivet. Den rådande synen ÄR därför svensk juridik.

Att angripa missförhållanden med stöd av juridik innebär att rättighetsresonemang bryts mot ett annat rättsområde, socialrätten. Eftersom vi har bestämt att lagen är rätt, är det mycket tungt att påstå att det vi beslutat som rätt – faktiskt är fel.

Exempel så utreds inte tjänstefel hos socialtjänsten eftersom de förutsätts göra rätt. Dessutom har Polisen uppgett att man saknar kompetens att utreda sådana brott. Domstolar godtar allt socialtjänsten säger enbart utifrån det faktum att det är en myndighet – och vi har ju bestämt att myndigheter har rätt. Etc.

Vi behöver därför opinion för att kunna ändra den rådande synen. Alltså att ändra juridiken.